

Віра і гоніння

З питань всіх найскладніших – віра,
Було і є, й буде завжди,
Бо до релігій всіх довіра
Дуже примарна, й в тім нужди

Майже весь люд на всій планеті,
В розпутстві й бузувірстві всім
Той люд весь сам собі ж вендету
Творить в Питьми Епохи, й в тім

Тупі догмати й неподобства,
Бо поки Істина жила,
Були гоніння всіх й юродства,
Бо Істина питьму ж й пекла

Того, що мали ми від віри,
Як залишок, мертвий догмат,
Тому й нема ж нині довіри,
Хоч храмів всіх й релігій шмат

Вся правда в тім, що очі коле,
А в правді - Істина й наш Дух.
Не в храмах, а в житті вся школа,
І в серці Бог є, як розрух

Знов набуття в серцях в нас віри -
Не втілимо й не досягнем,
Й самі собі в тім всім довіри
Не додамо, й вже не візьмем

Такої, як в нас нині склалась,
Може ніколи й не було,
Земля вся у зневір'я вбралась,
В птьмі невігластво ж й звело

І з всіх, що Бог давав релігій,
Лиш Істину всі в світ несли.
Так люд наш потім в темних іграх
Робив все те, щоб в них зросли

І Світлом, й Духом милосердним.
Як тільки ж ми вбивали Дух -
То зразу ж храми, й щиросердно,
Всі будували вже з розрух

Такий, що всіх й все - й не злічити!
Та Дух і совість майже з всіх
Геть зникли, в них несамовитий
Є нині норів, в ньому ж й гріх.

Ми не допустимо у серці,
Й релігій всіх, й їх чистоту
В серцях в нас не відродим, дверці
Нам не відкриє Бог, й мету

Того, що можна, й дуже треба,
Щоб йти до Бога й до людей.
Дасть Агні Йога путь й для Неба
І для Землі ж, путь в вірі цей.